

Skatteparadiset Sverige

(publicerad i Aftonbladets nättidning 12 april 2016)

Upprördheten över rika människors skatteflykt till brevlådeföretag är stor runtom i världen. Folk är, med all rätt, förbannade. I Sverige riktas också ilskan mot de svenska banker som, med Nordea i spetsen, har agerat mellanhänder i den smutsiga hanteringen.

Nordea vill få oss att tro att det faktum att kontakterna med en advokatfirma i Panamá har minskat på senare år beror på bankens höga affärsmoral. En troligare förklaring är dock att skatteflykt från Sverige har blivit olönsam. Varför skulle förmögna svenskar idag välja ett annat skatteparadis än Sverige?

Sverige är, så vitt jag vet, det enda industriland som har avskaffat såväl arvsskatt (2005), förmögenhetsskatt (2007) som fastighetsskatt (2007). För företag har bolagsskatten sänkts från 52 procent på 1980-talet till 22 procent idag, och arbetsgivaravgifterna har sänkts med åtta procentenheter.

Även skatten på avkastning på kapital har i praktiken nästan avskaffats. Den som öppnar ett investeringssparkonto (ISK) där alla slags kapitaltillgångar – sparkonton, aktier, obligationer, fonder, m.m. buntas ihop - betalar idag en årlig avgift till staten på 0,42 procent av marknadsvärdet. Även på de sedan länge mycket populära kapitalförsäkringarna betalar man endast en mycket låg schablonskatt.

För ägare av aktier eller dyra bostäder, och för förmögna människor i allmänhet, är dagens Sverige ett skatteparadis. Och det är igen tillfällighet att inkomstfördelningen har blivit betydligt mer ojämn de senaste decennierna, och speciellt de senaste tio åren.

Hur förmögenhetsfördelningen utvecklats de senaste åren kan vi bara gissa, eftersom avskaffandet av förmögenhetsskatten också medförde att statistiken över medborgarnas förmögenheter avvecklades. Men allt talar för att utvecklingen mot växande klyftor har varit ännu mer extrem när det gäller förmögenheter.

Jag tror inte att någon karibisk ö idag kan konkurrera med Sverige när det gäller förmånliga villkor för rika människor. Att anlita en svensk bank och en obskyr advokatbyrå i Panamá för att slippa betala skatt i Sverige låter som en urtöntig idé. Transaktionskostnaderna är höga, liksom allehanda avgifter och oförutsägbara risker såsom risken att bli lurad, att åka på straffskatt eller bara skammen att avslöjas.

På förmögenheter betalas ingen skatt i Sverige. Att betala skatt på reavinst och aktieutdelningar har gjorts frivilligt; den som vill slippa nöjer sig med att betala en avgift - jag drar mig för att kalla det skatt - på 0,42 procent av tillgångarna. Den som idag går omvägen över Panamá för att minska sin skatt är en åsna.

Det är utmärkt att skatteflyktingar avslöjas och hängs ut. Men när ska samma indignation riktas mot det faktum att Sverige har blivit de rikas skatteparadis?